

[Oluf Jensen.]

ikke indse, hvorfor det skulde være nødvendigt i Aar at fravige Princippet og paa en midlertidig Lov om et Aars Tilskud udskrive ekstraordinære Skatter.

Jeg erklærer mig, som sagt, paa mit Partis Vegne villig til at forhandle om de tre første Ændringer for at naa et Resultat, men til Gengæld appellerer jeg til den højtærede Ministers Velvilje — vi tilsiger i hvert Fald velvillig Behandling — for saa vidt angaar § 4.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Rigsdagen.

Rasmussen (Hvølbæk): Det foreliggende Lovforslag drejer sig kort sagt om Spørgsmaalet om, hvorvidt 6½ Mill. Kr. skal udskrives efter Reglerne for den kommunale Beskatning i de Kommuner, som føler det økonomiske Tryk haardt, eller de skal udskrives efter det mere fornuftige Princip at lægge Skattetrykket der, hvor Skatteevnen er. Naar Spørgsmaalet fremtræder saa klart og tydeligt, synes jeg ikke, Svaret kan være vanskeligt, set fra et demokratisk Standpunkt. Lovforslaget løser ikke det brændende Spørgsmaal om en retfærdig Skatteudskrivning til Dækning af de stedse voksende kommunale Udgifter, og det giver sig heller ikke ud for at løse det; desangaaende har den højtærede Indenrigsminister jo fremsat Forslag i det andet høje Ting. Men Lovforslaget betyder en midlertidig Hjælp, som jeg saa indtrængende, jeg kan, vil bede Venstrepartiet om at se paa med Velvilje og Forstaaelse. Det har alle Dage i vort politiske Liv været et godt, gammelt Venstrekrav, at Skattetrykket skal ligge der, hvor Skatteevnen er. Lad os holde fast ved dette sunde Princip! Her er jo ikke Tale om at udskrive større Skattebeløb. Bliver Lovforslaget ikke vedtaget, maa man nemlig i de paagældende Kommuner før eller senere udskrive de 6½ Mill. Kr.; og det bliver saa i mange Tilfælde dem, som har lidet at staa imod med, der maa punge ud. Vedtager vi Lovforslaget, bliver det dem, som har bedre Eyne til at bære Skatteudskrivningen, der bliver ramt. Man hører ofte ude paa Landet den Udtalelse, at Storkøbenhavn kan sagtens, der flourer Erhvervs livet; og det er ganske rigtigt, at den økonomiske Politik, som vi er tvunget til at føre af Hensyn til den Selvforsyningspolitik, der for Tiden sidder til Højborgs i alle de Lande, vi er henvist til at handle med, har givet dansk Industri gode Arbejds vilkaar; men det Forslag, vi her behandler, aabner Mulighed for at lade

de Borgere, der som Følge af disse Forhold har tjent godt, komme til at yde et Bidrag til de daarligst stillede Kommuner, som lider haardt under Skattetrykket.

Ved Skatteligningen for 1935—36 var der en samlet Indkomst her i Landet paa ca. 3 289 Mill. Kr. Det er lig 924 Kr. pr. Individ efter Folketællingen i 1930. Men tager man København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, saa var der for hvert Menneske en Indtægt paa 1 676 Kr. og for det øvrige Land, altsaa Byer og Sogne tilsammen, kun en Indtægt paa 716 Kr. pr. Individ. Disse Tal viser det berettigede i, at Regeringen har fremsat et Forslag, hvorefter Storkøbenhavn intet faar, men dets stillede Borgere kan komme til at yde en lille Skærv til de Kommuner, der føler det økonomiske Tryk haardt.

Hvad angaar haardt trængende Kommuner, kunde jeg have Lyst til at henville til den højtærede Minister, om der ikke kunde være Grund til ogsaa at tage Hensyn til de Kommuner, som har ydet store Tilskud til Anlæg af Jernbaner, der nu muligvis bliver nedlagt. Disse Kommuner har været ude for store økonomiske Ofre, som de nu intet Udbytte kan vente af.

Jeg vil gerne slutte med at sige til det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (K. Pedersen), som tilsyneladende var meget velvillig over for Forslaget, og om hvem jeg tror, at han har en varm Forstaaelse af de Kaar, der leves under i Kommunerne, at man klarer ikke Spørgsmaalet alene med Velvilje, man maa lade Pengene følge Spillet.

Dermed anbefaler jeg Forslaget paa det bedste.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Jeg skal til den ærede Ordfører for Venstre (K. Pedersen), som tog Forbehold over for § 4, sige, at jeg haaber, at det ærede Medlem ved nærmere Forhandling og Overvejelse vil erkende, at en saadan Bestemmelse eller anden Sikring er nødvendig, idet det ærede Medlem selvfølgelig er klar over, at naar dette Lovforslag vedtages og stadfæstes uden § 4, har jeg Pligt til at udbetale de 6½ Mill. Kr. til Kommunerne, medens der ikke er Sikkerhed for, at de nødvendige Penge er skaffet til Veje paa den Maade, som det ærede Medlem i øvrigt udtalte han var en Tilhænger af. Inden Lovforslaget kan faa Virkninger for Kommunerne, maa derfor de Partier, som er enige om at tilvejebringe Pengene paa